

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas II. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

2. Heb-
dom.
post
Trinit.

Dominica II. post Trinitatem.

De Cœna magna. Luc. 14.

I.

I. **H**omo quidam fecit cœnam magnã.
Filius Dei factus homo instituit
cœnam triplicem, sanctificantis gra-
tiæ; SS Eucharistiæ; & cœlestis glo-
riæ, & quidem magnam. 1. Ratione
personæ instituentis, & conuiuarum
inuitatorum. 2. Ratione ipsius cœnæ.
3. Ratione finis, ad quẽ directa. 4. Ra-
tione amoris, ex quo instituta. Quis
dignè huius triplicis cœnæ magnitu-
dinem dimetiendo assequatur, cuius
latitudo se extendit ad omnes homi-
nes, quotquot inuitantem Filium Dei
audiunt; ad omnis generis delicias,
& quidem maiores, quàm intellectus
humanus concipere, aut appetitus
concupiscere possit: cuius sublimitas
attingit summas delicias ipsius Dei,
cum in se per participationem con-
tineat fontem omnium deliciarum:
cuius longitudo, seu duratio, vel in
se est æterna, vt cœnæ gloriæ; vel est
æterna, quoad effectum intentum, vt
cœnæ gratiæ, & sacrosanctæ Eucha-
ristiæ,

Ff 2

ristiæ,

riffiæ, quarum vtraq; dirigitur ad participationem æternæ gloriæ : cuius denique profunditas incomprehensibilis, cum in ea Deus infinitus dignetur seipsum sic communicare omnibus & singulis conuiuis tam indignis.

Quam inæstimabilis illa liberalitas Christi tam benignè omnes ad hanc triplicem diuinissimam cœnam inuitantis, & quidem tot modis, per prædicatores, per Patres spirituales, per internas illustrationes & inspirationes, per lectiones piorum librorum, per exempla feruentium Dei seruatorum? Gratitude, amor, feruor anhelandi ad hanc triplicem cœnam, seque dignè ad eam disponendi.

II. *Et cœperunt simul omnes se excusare.* Quanta cæcitas, quanta ingratitude mortalium tantam Dei sui benignitatem respicientium, ob inordinatum amorem & cupiditatem honorum, opum, voluptatum? quam miserabilis eorum fors, quam cæci tunc primùm agnoscent, cum apud inferos vociferabuntur: *Quid prodest nobis superbia; aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? Transferunt omnia tanquam umbra.* quam beata verò illorum fors, qui vel per tria vota religiosa, vel per conti-
nuam

Sap. 5.

nuam mortificationem concupiscen-
tiarum, despectis terrenis ad cœlestes
delicias medullitus semper anhelant?
Fuga & odium mundi, amor & desi-
derium eorum, quæ Christus cruci-
fixus amavit.

III. *Tunc iratus Paterfamilias dixit ser-
uo suo: Exi citò in plateas & vicos ciuita-
tus; & pauperes ac debiles, & cæcos, &
claudes, introduc huc: dico autem vobis,
quod nemo virorum illorum, qui vocati
sunt, gustabit canam meam.*

Quanta benignitas Dei erga pecca-
tores humiles, demissè agnoscentes, se
esse ex se pauperes, ac debiles, & nu-
dos, & cæcos, & claudos, & mise-
ros, & miserabiles, quos ex stercore
erigit, & inter Principes populi sui
cœnæ suæ magnæ conuiuas adhibet?
quanta porro seueritas in ingratos, su-
perbos, ambulantes in mirabilibus su-
per se, quos à cœna sua æternùm ex-
cludit? Humilis & sincera conuer-
sio, horror ingratitude, maxi-
mè pro beneficio vo-
cationis.

(*)

Ef 3:

Deo

II. *De generali vocatione ad imitationem
Christi in studio perfectionis.*

I. **E**Xpende, quàm promptè Filius
æterni Patris, constitutus Rex
ab eo super mōrem sanctum eius, præ-
dicaturus præceptum eius, venerit in
mundum factus homo, ad expugnan-
dum destruendumque regnum diabo-
li, & dilatandum stabiliendumque re-
gnum Dei, ad principes tenebrarum
cum satellitio suo, peccato, carne,
mundo, forriter debellandos, electos-
que è miserabili seruitute tot infestis-
simorum hostium misericorditer libe-
randos: idque quàm ardenti zelo glo-
riæ Patris & humanæ salutis promo-
uendæ? quàm reuerentia, amore, gau-
dio merito ab omnibus agnoscendus
& excipiendus foret talis Rex infini-
tæ potentæ, sapientiæ, bonitatis, qui
possit, sciat, velit omnes, omnium sub-
ditorum necessitates subleuare, qua-
ta alacritate illi omne obsequiorum
genus deferendum, qui non grauas
tributis subditos, sed debitos exsol-
uit; non exhaurit, vt ipse abundet, sed
egenus factus est, vt eos diuites red-
dat; qui non imponit graues leges,
quas ipse non seruet, sed suaues, quas
ipse

ipſe ex amiffim obſeruando ſuauiores reddit? Gratitude, amor, zelus tam benigno Regi fideliter ſeruiendi.

II. Quàm benignè omnes ad hanc ſacram expeditionem ſecum ſuſcipiendam inuitet, conſilij ſui rationem illis exponendo, videlicet, decretum ſibi eſſe iuxta ſanctiſſimum æterni Patris beneplacitum dæmoni, mundo, carni, cum vitijs & concupiſcentijs ſomnibus bellum indicere, militesque conſcribere, qui armis humilitatis, contemptus ſui & mundi, paupertatis & patientiæ muniti generoſè ſecum prædictos hoſtes aggrediantur, ijsque proſtigatis cœleſtem Patris regiam ſecum triumphantes introire mereantur, ac proinde quotquot huic ſacræ militiæ nomen dare voluerint, conformare ſe oportere duci ſuo in laboribus, ærumnis, periculis, perſecutionibus, iniurijs, opprobrijsq; ſubeūdis in hac vita, ſi velint ſecum glorioſè æternum regnare in futura, iuxta illud: *Si quis mihi miniſtrat, me ſequatur, & v- Ioan. 12. bi ego ſum, illic & miniſter meus erit.*

Quis tam honorificam reſpuat conditionem? quid enim glorioſius militi Chriſti, quàm eidem in omnibus aſſimilari? *Gloria magna eſt ſequi Domi- Eccl. 23. num.*

num. Gratitude, zelus Christum in prædictis imitandi.

III. Quàm suaviter insuper & efficaciter omnes ad sua vexilla sequenda alliciat. 1. Tot, tamque gratuitis beneficijs omnes & singulos sibi deuinciendo, iuxta illud: *In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis*. 2. Exemplo suo omnibus præcedendo, ut multò potiore iure quàm Gedeon & Abimelech dicere possit: *Quod me uidebitis facere, facite*. 3. Victoriã certissimam, si per eos non steterit, & coronam amplissimam promittendo. Affectus iisdem.

III.

De peculiari uocatione ad imitationem Christi in studio eximie perfectionis.

I. **E**Xpende, quanta sit dignatio Christi, te, præ tot alijs, qui uocantem audire renuunt, uel minus tantum, quoad obseruationem præceptorum sequi satagunt, ad perfectiorem sui imitationem, etiam quoad obseruationem consiliorum peculiari gratia sua tam efficaciter excitantis. Quàm grato proinde, prompto, hilarique animo te tantæ gratiæ cooperari oporteret in assiduo studio continuo

continui progressus in triplici via perfectionis? Gratitude, amor, zelus proficiendi.

II. Quantò maior illa sit eiusdem dignatio, te, præ tot alijs, ad statum perfectionis vocantis, tot peculiari- bus illustrationibus & impulsib. tot externis præsijs & exemplis conti- nuò exstimulantis ad feruens indefes- sumque studium eximie propriæ per- fectionis, inuitando te ad sublimiorē mentis puritatem, per iuge exercitiū mortificationis; ad maiorem virtutum soliditatem, per seriam tam interiorū quam exteriorum earundem actuum frequentationem; ad perfectiorem voluntatis propriæ cum diuina sua voluntate conformitatem, per praxin omnimodæ resignationis, & studium solidæ deuotionis. Quot huiusmodi stimulos sentis, tot nouis titulis ad perfectiùs Deo seruiendum obligaris. Affectus ijdem.

III. Quantò adhuc maior sit eiusdē dignatio te præ tot alijs, ex gratuita dilectione, in cooperatorem suum in salute ac perfectione aliorum promo- uenda assumptis, gratiamq; vberem largientis, vt scias, velis, ac possis, ver- bo, exemplo, oratione, alijsque spiri- tualib.

qualib. præfidijs in decurrenda triplici via perfectionis aberrantes dirigere, languescentes excitare, currentes porro promotere.

Quantus proinde tibi meritò concipiendus foret zelus alios quàm plurimos ad eximiam perfectionem, cuiusque statui cōgruentem, omni ope, & industria, per idonea media ex pura intentione diuini honoris & obsequij fortiter constanterque, omnibus difficultatibus, superatis, promouendi? Gratitude, amor, zelus eximiae perfectionis aliorum.

IV. *De eximia anime puritate, medijsque eam assequendi.*

I. **E**Xpende, in quo eximia animae puritas, finis viae purgatiuae, potissimum consistat. 1. Nimirum, vt quis posteaquam præteritæ vitæ peccata, tam grauiâ, quam leuiâ, quoad culpam & poenâ ritè expiarit, nullis deinceps, quantumvis leuibus, delictis se inquinat, & quantum humana fragilitas patitur, omnia etiam illa, quæ ex subreptione fiunt, ægréque vitari omninò possunt, studiosè caueat,

neat, sollicitèque expiet. 2. Ut vitiosos habitus sic eradicet, effrenes passiones sic edomet, tentationes instantes sic congruis medijs preuertere, & præsentis superare consueſcat, ne vnquam ijs se ad peccatum veniale voluntariè committendum pertrahat. 3. Ut sic omnem inordinatum erga creaturas omnes affectum exuat, ne vnquam creaturæ cuiusuis amore, desiderio, intuitu, vsuque creatorem vel veniali peccato scienter offendat.

Quam pretiosa est hæc animæ puritas in oculis diuinæ Maiestatis, quã grata Angelis, quam amabilis hominibus? quam puro, ardenti, constanti, insatiabili desiderio ad illam merito anhelandũ omni, qui cupit Deo, tantæ puritatis amatori, vniri? His expensis zelus proficiendi, in hac puritate eliciendus, latissimè, quoad omnes prædictas eius partes: sublimissimè, quoad intentionis puritatem & eximium conatum; constanter, tota vita, in omnibus vicissitudinibus consolationis & desolationis, prosperitatis & aduersitatis; insatiabilissime, quoad desideria supra vires Angelicam mentis puritatem in terris æmulandi.

II. Quæ sint media eam assequendi, augendi, & conseruandi: nempè. 1. Feruens desiderium, efficaxque propositum, ad eximium hunc animæ nitorem contendendi concipere, idemque crebrò manè, vesperi, in meditatione, in examine, in periculo lapsus, aut post lapsum renouare. 2. Protestari manè coram Deo: omnis generis tentationes & peccandi illecebras cuique occurrere solitas semper fore contra suam voluntatem, malleque se millies mori, quam Deum deliberatè offendere, imò medullitus optare, vt quoties illæ occurrerint, toties à se & ab omnibus omni possibili modo Deus glorificetur. 3. Sollicitè ad seipsum ab omni labe præseruandum attendere, per praxin exercitij diuinæ præsentia, præconsiderationis practicæ, recollectionis crebræ seu horariæ, per viam memoriam suæ vocationis & professionis, per piam diuinorum beneficiorum & attributorum ruminacionem. 4. Post lapsum quemuis profundè se humiliare, & contritionè elicere cum spe veniæ & proposito emendationis. 5. Accuratè instituere examina quotidiana, confessionem, recollectionem hebdomadariam, men-

menstruam, aliaque eiusmodi. quàm hæc & similia media facilia sint, quàm efficacia ad insignem animæ puritatem breui acquirendam? quomodo ijs usus fueris, ac porrò uti velis? quomodo te ijs usum fuisse in hora mortis optares? Feruor his medijs seridò utendi.

III. Quo ardore Sancti innocentia vitæ conspicui, ad hanc angelicam animæ munditiam suspirarint? quo feruore his & similibus medijs usucandem indies auxerint, illibatamque conseruarint? in primisque immaculatissima Deipara, speculum sine macula, cuius omnes cogitationes, desideria, verba & opera nulla vnquam vel leuissima labecula infecta plusquam Angelicam puritatem redolebant. Congratulatio, zelus imitandi.

De Christo, causâ exemplari huius puritatis.

V.

I. **E**Xpende, quàm clarum nobis huius excellentissimæ puritatis & innocentia exemplū præbuerit Christus Dominus 30. annos priuatam vitam agens, qui licet esset impeccabilis, nibi-

nihilominus! tam circumspecte sese in omnibus gessit, ac si instar ceterorum hominum peccatis & indomitis passionibus obnoxius fuisset. O quam sanctæ & immaculatæ fuere omnes eius cogitationes, omnia desideria, verba, opera! quam longè abfuere ab omni inordinato motu passionum & amore creaturarum! O si nostra vel à longè essent illorum similia! Gratitude, amor, zelus imitandi.

II. Quomodo tempore prædicationis hanc eandem omnimodam mētis puritatem, verbo & exemplo nobis commendavit, tam acriter peccata omnia cordis, oris, operis, nec solum maiora, sed etiam minora perstringendo, usque adeò, ut etiam de minimo verbo otioso asserat in die iudicii reddendam rationem: extirpationem vitiosorum habituum: seriam mortificationem sensuum, & prauarum passionum, absolutamque inordinari erga sanguine iunctos, aliasque res creatas omnes affectus abnegationem toties inculcando: denique omnia hæc, quæ verbo docuit, vitæ exemplo comprobando, atque ita sese gerendo, ut ne à curiosissimis & malitiosissimis omnium dictorum & factorum suo-

rum

rum obseruatoribus. vel vnius minimi
errati leuissimæque imperfectionis
verè posset conuinci, iuxta illud: *Quis Ioan. 8.
ex vobis arguet me de peccato?*

III. Quomodo demùm tempore
passionis suæ eiusdem absolutissimæ
innocentiæ speculum nobis relique-
rit, in summis iniurijs, opprobrijs, do-
loribus & cruciatibus ne minimæ
quidem imperfectionis aut leuissimi
motus indignationis, impatientiæ,
superbiæ, pusillanimitatis, alteriusve
minus ordinatæ affectionis signum
vel verbulo, vel nutu, vel gestu pro-
dendo, sed pacatissimo animo omnia
ferendo, sanctissimolque prædictis
imperfectionibus oppositos affectus
commiserationis, amoris, resignatio-
nis, humilitatis, patientiæ & similes
constantissime continuando: idque
amore nostri profectus, vt nos ad

sui imitationem prouo-

caret. Affectus

ijdem.

(?)

De

VII. De Christo caussa promerente huius
puritatis.

I. **E**Xpende, quàm vberem nobis
Christus promeruerit gratiam,
omnia peccata cordis, oris, operis
quoad culpam & pœnam expiandi,
atque in futurum eadem, tam parua,
quam magna præcauendi. 1. Tot san-
ctissimis profusis lacrymis internisq;
suspirijs, quibus eam nobis à Patre to-
ries, tota vita, exposcebat. 2. Tot mo-
lestissimis laboribus & ærumnis 33. &
amplius annis exantlantis. 3. Tot atro-
cissimis doloribus, tormentis & op-
probrijs toleratis, quorum singula e-
rant infiniti valoris.

Quis desperet de eximia animæ
puritate consequenda, fretus tanta in-
finitorum Christi meritorum superef-
fluentia? Gratitude, amor, zelus per-
fectè expiandi & cauendi omnia pec-
cata maximè magis voluntaria.

II. Quàm copiosam nobis similiter
promeruerit gratiam, omnes vitiosos
habitus extirpandi, indomitas passio-
nes frenandi, tentationes omnis ge-
neris superandi. 1. Tot heroicis inter-
nis

nis actibus perfectæ mortificationis frequentatis. 2. Tot externis mortificationibus vltro assumptis. 3. Tot tamque enormibus mortificationibus, sibi quoad corpus, animam, famam aliunde illatis æquissimo animo susceptis. His fretus non exardesces ad heroicam continuamque mortificationem, plenamque tui victoriam? Gratitude, amor, zelus eximiæ sui victoriæ.

III. Quàm abundantem demùm promeruerit nobis gratiam, omnem minus inordinatum erga quasuis creaturas affectum, qui quoquo modo posset animam inquinare, omninò exuendi. 1. Tot heroicis desiderijs omni creaturarum solatio se vltro priuandi, vitamque ipsam amore patris & nostræ salutis profundendi, tota vitæ toties elicitis. 2. Tot heroicis naturalibus erga sanguine iunctos, maximè Matrem, vitamque propriam affectus reportatis victorijs. 3. Tot eundem affectum exuendi occasionibus, ab alijs oblati patienter acceptatis, maximè tempore passionis, quando desertus ab omni humano & diuino solatio, nudus in cruce mori dignatus est. Zelus eum imitandi in exuendo
inor-

inordinato affectu omni erga creaturas.

VII.

De Christo causa efficiente eiusdem puritatis.

I. **E**Xpende, quam paratus sit Christus verus noster Mediator infinite potens, sapiens, bonus, tam copiosam tibi olim promeritam gratiam applicare, teque eadem gratia excitante, concomitante, subsequente præuenire & adiuuare, intellectum dirigendo, voluntatem impellendo, viresque tuas omnes confirmando, ut scias, velis, ac possis peccata commissa plenè expiare, & deinceps omnia præcauere, modo suggestis ab eo medijs uti, & communicatis gratiæ auxilijs cooperari satagas. idque ex quanto amore erga te, ut plenè purgatus ipsi euadas hic similior in innocentia, istic in gloria. Gratitude, amor, zelus expiandi & cauendi omnes etiam minimas imperfectiones.

II. Quam paratus sit eandem tibi gratiam peculiariter applicare, ad extirpandos omnes vitiosos habitus, effrenesque edomandas affectiones & vincendas tentationes molestiores ex eodem

eodem amore tui, ut quò gloriosio-
rem de his reportâris victoriâ, eò illu-
striorem merearis gloriæ coronam.
Zelus constanter virgendi continuam
vitiatorum & passionum mortificatio-
nem, & luctam contra impetus ten-
tationum.

III. Quam demum paratus sit simili
gratia te præuenire & adiuuare, in exu-
endo omni inordinato erga creaturas
omnes, & te ipsum affectu, atque in
superando omni humano respectu, ne
per eum quouis modo ad vllum pec-
catum, aut imperfectionem deliberatè
committendam te abripi sinas, modo
strenuè velis cooperari. Zelus supe-
randi affectus & respectus omnes
inordinatos.

Dominica III. Post Trinita-
tem.

3. Hebd.
post
Trinit.]

De oue & drachma perditâ. Luc. 15. I.

I. ERANT appropinquantes publicani &
peccatores, ut audirent illum. Et
murmurabant pharisei, & scriba dicen-
tes: Quia hic peccatores recipit, & mandu-
cat